

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14Csp/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218201774
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:2218201774.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 313 20 155, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: E. W., A.. XX.XX.XXXX, W. W. A. E. XXX, o zaplatenie 1205,57 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 971,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 971,10 eur od 04.07.2015 až do zaplatenia, pričom sa žalovanému povoľuje splácať uvedený dlh mesačnými splátkami vo výške 30 eur, a to vždy do 15.dňa kalendárneho mesiaca až do úplného zaplatenia, počnúc od právoplatnosti rozsudku, s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky je zročný celý zvyšný dlh.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.
- III. Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 61,10%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.04.2018 sa právny predchodca žalobcu domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu sumy vo výške 1205,57 eur s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru. Medzi právnym prechodnom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 08.07.2014 uzatvorená Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 1200 eur. Žalovaný mal úver splácať 48 mesačnými splátkami v sume 38,15 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1831,20 eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný sumu 228,90 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 29.04.2015 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.06.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z 28.06.2015 - Oznámenie o vyhlásení Okamžitej splatnosti úveru. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru upravuje bod 12.2 Zmluvných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, s ktorými sa žalovaný oboznámil pred podpisom zmluvy. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1205,57 eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou.
2. Súd žalobu aj s prílohami a spolu s procesnými poučeniami doručil žalovanému do vlastných rúk 13.06.2018 (č.l. 29) s výzvou, aby sa k podanej žalobe vyjadril. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, v konaní nepredložil žiadne prostriedky procesnej obrany, skutkovým základom pre rozhodnutie súdu sa stali skutočnosťami tvrdené žalobcom, podložené listinnými dôkazmi.

3. Žalobca sa nezúčastnil pojednávania, svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Súd nezistil žiadny dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, preto s odkazom na ustanovenie § 180 C. s. p. realizoval pojednávanie v jeho neprítomnosti.

4. Pričom súd vykonal dokazovanie podľa § 295 CSP listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu, najmä konštatovaním žalobného návrhu, Zmluvou o pôžičke Slovenská požičovňa, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a zistil tento skutkový stav:

5. Dňa 08.07.2014 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená Zmluva o pôžičke. Zmluvu tvorí len vopred pripravené formulované tlačivo, v ktorom sú uvedené osobné údaje žalovaného; Druh úveru bezúčelový spotrebiteľský úver, celková výška úveru 1200 eur, splátka 38,15 eur, splátka s poistením 38,15 eur, počet splátok 48, ročná úroková sadzba 25 %, RPMN 25 %; priemerná hodnota RPMN 49,67%, termín konečnej splatnosti 7/2018, Prvá splátka splatná dňa 20.8.2014, ďalšie splátky splatné vždy 20.dňa v mesiaci, doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy. Poistenie schopnosti splácať splátky pôžičky žalovaný nezačiarhol. Splatnosť jednotlivých splátok v zmluve uvedená nie je, ani celkové náklady spotrebiteľa. Nižšie v zmluve je uvedené vyhlásenie klienta o tom, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať

6. Z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že za obdobie od 20.08.2014 do 27.05.2015 žalovaný zaplatil na splátkach 228,90 eur. Z tohto prehľadu je tiež zrejmé, že dlžná suma pozostáva aj z pokút za omeškanie, z pokuty za vypovedanie a zo sankčných pokút, a to vo výške celkom 157,92 eur. Dňa 19.06.2015 došlo k zosplatneniu úveru v sume 1052,97 eur.

7. Listom zo dňa 29.04.2015 spoločnosť Consumer Finance Holding žalovanému poslala predžalobnú upomienku, v ktorom uviedla, že k tomuto dňu evidujú nedoplatok na splátkach vo výške 156,42 eur, ktorý žiadala uhradiť bezodkladne na účet vedený vo VÚB, a.s., s tým, že ak do 05.06.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 02/2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Vyššie uvedený list prevzal žalovaný 13.05.2015.

8. Listom zo dňa 28.06.2015, bola vyhlásená okamžitá splatnosť dlžných splátok jednorázovo, a to vo výške 1213,89 eur, z toho na istine 1205,57 eur. Potvrdenie o doručení žalobca súdu nepredložil.

9. Listom zo dňa 26.07.2018 spoločnosť Všeobecná úverová banka a.s., žalovanému oznámila postúpenie pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ku dňu 23.07.2018. Vyššie uvedenú písomnosť žalovanému doručovala na adresu trvalého bydliska žalovaného, ktorá bola aj adresou, uvedenou žalovaným pri uzatváraní zmluvy.

10. V priebehu konania podal žalobca na tunajší súd (14.09.2018) návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky v súlade s ustanovením § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpil žalobca pohľadávku, ktorá súvisí s predmetom tohto súdneho sporu, s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154. Nepredložil však súhlas postupníka so vstupom do konania, ktoré je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 14Csp/44/2018.

11. Podľa § 92 ods. 8 zákona Č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len "zákon o bankách") účinného v čase postúpenia dlhu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Súd prednostne skúmal, či žalobca je alebo nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci. Zosplatenie úveru mal právny predchodca žalobcu so žalovaným dohodnuté v článku 12 bod 12.2 zmluvných podmienok, kedy listom zo dňa 28.06.2015 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, a to po upozornení na dlžné splátky a výzve na ich zaplatenie z 29.04.2015. Vyššie uvedená výzva je v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

17. V konaní bolo preukázané, že svoju pohľadávku voči žalovanému pôvodný veriteľ (banka) postúpil žalobcovi zmluvou potom, ako ešte predtým vyzval žalovaného na zaplatenie konkrétnej sumy. Pretože aj napriek vyššie uvedenej výzve bol žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškanií so splnením čo len časti svojho peňažného dlhu voči, mohol právny predchodca žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (v tomto prípade žalobcovi), aj bez súhlasu žalovaného. Preto boli splnené podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky zo strany banky na postupcu, t. j. žalobca je v spore aktívne legitimovaným subjektom. Je síce pravda, že žalobca v konaní nepreukázal doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky na žalobcu, táto skutočnosť však v zmysle ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemá žiaden vplyv na platnosť a účinnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, žalovaný mal len možnosť zbaviť sa svojho dlhu plnením postupcovi.

18. Následne sa súd predovšetkým zaoberal náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže uvedenú zmluvu je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými (od 1.marca 2010 do 31.marca 2015, ďalej len „Občiansky zákonník“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 9 ods. 1, 2 písm. c), f), k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platnom v čase uzavretia zmluvy (od 1.januára 2012 do 31.augusta 2014, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> musí obsahovať tieto náležitosti: c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny,

úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) až d) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>; b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>; c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v stave účinnom od 1.02.2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

25. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, ktorá je uvedená pod § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, túto nie je možné nahradiť určením počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. k/. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy. Nepochybne tento údaj v predmetnej zmluve chýba. V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. k/ vyššie citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6. augusta 2013. Takisto v zmluve chýba údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V zmluve, v jej hlavičke je síce uvedená adresa žalobcu, nikde však nie je uvedené, že táto adresa je adresou, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ani v úverových podmienkach nie je nikde uvedené, že adresa žalobcu alebo adresa predajcu je tou, na ktorej má spotrebiteľ právo uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Táto náležitosť tak v zmluve chýba.

26. Spotrebiteľ má právo v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch ešte pred podpisom zmluvy vedieť, akým spôsobom budú uhrádzané jednotlivé čiastkové nároky (istina úveru, úroky, poplatky v tej ktorej mesačnej splátke) a v danom prípade túto možnosť nemal. Nikde v zmluve ani v úverových zmluvných podmienkach nie je uvedené, že by tieto údaje boli žalobcom odovzdané žalovanému najneskôr pri podpise zmluvy. Teda takto absentuje aj náležitosť ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Absencia týchto obligatórných náležitostí v predmetnej zmluve, a to prípadne aj len jednej z nich, spôsobuje dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vyplýva z toho, že žalobca by mal právo na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru a nemá právo žiadať úroky z úveru, prípadne iné sankcie.

28. Súd zistil, že žalovaný čerpal pôžičku vo výške 1200 eur, pričom na splátkach uhradil sumu vo výške 228,90 eur. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj na vyššie uvedené je žaloba dôvodná v časti neuhradenej úverovej istiny vo výške 971,10 eur. Súd preto priznal žalobcovi len plnenie, ktoré žalobca poskytol žalovanému, znížené o tieto uhradené splátky, čo v danom prípade predstavuje 971,10 eur, a v prevyšujúcej časti žalobu v súlade s ustanovením § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zamietol.

29. Pri úrokoch z omeškania súd dospel k záveru, že uplatnené úroky vo výške 5,05 % ročne nepresahujú zákonom dovolený úrok z omeškania, keďže k prvému dňu omeškania bol v zmysle ustanovenia § 517

ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05%, súd mu ich priznal v takejto výške a to počnúc od 04.07.2015, a to v zmysle návrhu žalobcu a so zistením, že k tomuto dnu žalovaný bol v omeškaní s plnením dlhu. Preto súd v tejto časti rozhodol tak ako je vo výrokovej časti rozsudku

30. Pre úplnosť súd poznamenáva, že je mu známe rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie č. C-42/15, ktorého predmetom bol návrh na začatie prejudiciálneho konania Okresného súdu Dunajská Streda o výklade smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Pri posudzovaní (ne)záväznosti uvedeného rozhodnutia pre v tomto konaní prejednávany spor súd vychádzal z toho, že prejudiciálny rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva Únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý podal prejudiciálnu otázku, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Pokiaľ sa týka smernice ako prameňa práva Únie, táto je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. V uvedenom rozhodnutí súdny dvor okrem iného konštatuje, že ustanovenia čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48/ES v spojení s jej článkom 22 ods. 1 bránia tomu, aby členský štát stanovil povinnosť ako náležitosť zmluvy uviesť amortizačnú tabuľku, čo je v rozpore s citovaným ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže je tu konflikt smernice a vnútroštátneho zákona, súd skúmal, či môže smernici priznať priamy alebo nepriamy účinok. V sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, smernica je priamo záväzná pre členský štát. V konkrétnom prípade súd nemôže smernici priznať ani nepriamy účinok, nakoľko nie je možný eurokonformný výklad citovaného ustanovenia zákona, keďže by ním súd prakticky nahradil/vypustil toto ustanovenie. Jednalo by sa o výklad contra legem a takýto postup je v rozpore s princípom právnej istoty.

31. Navyše v súlade s ustanovením § 9 odsek 2 písmeno j) zákona o spotrebiteľských úveroch, je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V danej veci však zmluva síce obsahovala údaj o RPMN, avšak v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa. Ročná percentuálna miera nákladov, ktorá má byť obligatórnou náležitosťou spotrebiteľskej úverovej zmluvy, predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úver (t.j. všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Údaj o RPMN má slúžiť spotrebiteľovi na porovnávanie úverov alebo pôžičiek s rovnakou dobou splatnosti a s rovnakou výškou spotrebiteľského úveru a vybrať si cenovo najvýhodnejší úver s čo najnižšou RPMN. V danej veci však nesprávne uvedený údaj o RPMN v úverovej zmluve, spotrebiteľovi neumožňuje porovnať túto výšku RPMN s obdobnými úvermi, poskytovanými inými, či už bankovými alebo nebankovými subjektmi. Údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa spôsobuje, že daný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. d) z. o spotrebiteľských úveroch).

32. Ďalej Zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovenia §9 ods. 2 písm. j) Zák. č. 129/2010 Z.z., neobsahuje ani všetky predpoklady, použité na výpočet tejto RPMN. Spôsob výpočtu RPMN je uvedený v prílohe č. 2 citovaného zákona, pričom podkladom pre výpočet RPMN je číslo posledného čerpania, výška čerpania, interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, výška splátky alebo platby poplatkov a interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov. Súd má za to, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a aj preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“.

33. Po zhodnotení vo veci všetkých vykonaných dôkazov a na základe zistených skutočností, súd o uplatnenom nároku žalobcu rozhodol tak, ako je to podrobne špecifikované a uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

34. Podľa § 232 ods. 4 CSP, Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

35. Vzhľadom na žiadosť žalovaného, ktorú vyjadril na pojednávaní dňa 14.09.2018, s poukazom na jeho nepriaznivú finančnú situáciu, práve nedoplatok na výživnom riešil predmetným úverom, avšak ostal dlžný veriteľovi. Má dlhy aj voči iným veriteľom, dosahoval príjem do 500 eur, t. č. je cca pol roka práceneschopným a vyživuje jedno maloleté dieťa. Z uvedených dôvodov nie je schopný splatiť dlh jednorázovo. Preto súd žalovanému umožnil zaplatiť dlh v splátkach po 30 eur mesačne.

36. Ak nebolo priznané právo v žalovanej výške, nevznikol žalobcovi ani nárok na zaplatenie úroku z omeškania z tejto sumy a preto súd žalobu zamietol aj v časti požadovaného úroku z omeškania z prevyšujúcej sumy. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

37. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobca ako úspešnejšia strana v spore, má nárok na náhradu trov konania vo výške 61,10%, a to podľa pomeru úspechu v spore (80,55% : 19,45%). V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.